

У ляльках Вікторії Кисиленко – жива душа

Вікторія Кисиленко 18-річною дівчиною приїхала з Луганщини до Рівного в уже далекому 1960-му. Її творча душа довго шукала способу самовираження, аж доки одного разу не побачила, як на полі квітне блакитний поліський льон.

Картина того поля так вразила Вікторію Кисиленко, що відтоді льон став і її любов'ю, і натхненням, і засобом самовираження. Він став її душею. Саме так – «Моя душа» – назвала шанована рівненська майстриня свою виставку, яка відкрилася в Рівненському краєзнавчому музеї і триватиме до 7 лютого. Представлене на ній дійсно вражає. Ляльки і картини з ляльками виконані з поліського тріпаного льону. У цей матеріал майстриня просто закохана. Першу ляльку вона виготовила у 1981 році.

– Коли мені вперше потрапив до рук тріпаній льон, – розповідає пані Вкторія, – він просто заморозив мене своїм теплом, енергетикою, запахом, по-

датливістю до творчості. Я тоді зрозуміла, що це моє, це те, через що я зможу виразити і почуття, і помисли, і свою душу. Це благодатний матеріал, з якого ляльки (а майстриня виготовляє саме їх, – авт.) просто самі народжуються.

Ляльки Вікторії Кисиленко не мають облич, але їх в жодному разі не можна назвати безликими. Вони, наче живі, надзвичайно промовисті й характерні. Такими ляльками, виготовленими бабусями і мамами, колись у давнину бавилися на Поліссі діти.

– Я прагну, щоб, узявши таку ляльку до рук, кожен домислив, дофантазував, побачив у ній щось своє, близьке, – розповідає майстриня. – Одягаю своїх ляльок тільки в одяг з натуральних матеріалів. Здебільшого це той же льон.

З ініціативи Вікторії Кисиленко у ЗОШ № 19 створено унікальний у нашій області музей – народної дитячої іграшки. Серед експонатів чимало виготовлених руками майстрині. А ще – іграшки, які виготовили під керівництвом Вікторії Кисиленко самі діти. У шкільному музеї представлені різноманітні свистульки, брязкальця, плетива з соломи і лози. Є навіть дерев'яні ляльки 1940-х років з Луганщини.

Хоча Вікторія Кисиленко не має жодних звань, серед колег, друзів, тих, хто цікавиться творчістю, вона давно вже спізнала слави народної майстрині. Її витвори справді насичені народним духом і позитивною енергетикою. Кожен, дивлячись на них, відчуває певну співзвучність своїх почуттів і того глибокого змісту, який вклала в них талановита майстриня.

Світлана КАЛЬКО,
retrovivne.com.ua

– Це картина про кожного з нас, – каже пані Вікторія, – насамперед про жінок. Про чотири етапи життя: дитинство, юність, зрілість і поважний вік. Треба вміти шанувати і цінувати кожну пору свого життя, бо воно швидкоплинне. Але кожна пора прекрасна по-своєму, тому нарікати ні на що не слід.